

Бібліографічний опис:

[Від редакції] (2025) Учена мегазвершень на ниві україністики. *Народна творчість та етнологія*, 3 (407), 5.

[Editorial] (2025) A Scholar of Mega-Achievements in the Field of Ukrainian Studies. *Folk Art and Ethnology*, 3 (407), 5.

УЧЕНА МЕГАЗВЕРШЕНЬ НА НИВІ УКРАЇНІСТИКИ

7 липня 2025 року святкує славний ювілей визначна вчена в галузі народознавства, одна із засновниць наукової етнологічної школи в незалежній Україні, докторка історичних наук, членкиня-кореспондентка НАН України **Валентина Борисенко**. Вона пройшла шлях від аспірантки до провідної наукової співробітниці ІМФЕ ім. М. Т. Рильського, багато років працювала завідувачкою Архівних наукових фондів рукописів та фонозаписів нашого Інституту. Важко відшукати тематику українознавства, яку б оминула у своїх дослідженнях вельмишановна ювілярка. Вражає широта її наукових інтересів, що охоплює польову роботу, теоретичні засади етнології, історію українознавчих студій, історію повсякдення, етнографію національних меншин та ін. Невтомна Валентина Кирилівна розкрила свої таланти допитливої вченої, підняла й опрацювала великі пласти народної культури, сформувала цілі напрями етнологічних досліджень. Завдяки її ініціативі та наполегливості в 1995 році в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка була заснована перша в Україні кафедра етнології та краєзнавства, яку вона очолила. Пані Валентина має особливий хист готувати наукову зміну, під її керівництвом було успішно захищено низку кандидатських та докторських дисертацій.

Кількасот робіт вийшли з-під її пера. Це як фундаментальні, так і науково-популярні праці: «Родильні звичаї та обряди Поділля» (1994); «Традиції і життєдіяльність етносу: на матеріалах святково-обрядової культури українців» (2000); «Нариси з історії української етнології 1920–1930-х років» (2002); «Українське весілля. Традиції і сучасність» (2010); «Така житка... Культура повсякдення українців Чорнобильського Полісся» (2011); «Традиційне весілля українців. Унікальні записи кінця XIX – 20–40-х років XX ст.» (2012); «Культура повсякдення села Хижинці (1950–1960-і рр.)» (2014); «Сімейна обрядовість українців XX – початку XXI століття» (2016) та ін. Зі здобуттям Україною незалежності вчена витратила чимало зусиль на відновлення справедливості щодо важких сторінок прихованої історії України. Уся її подвижницька діяльність гідно оцінена сучасниками. У 2005 році вона отримала почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України», у 2008 році – орден княгині Ольги III ступеня. Щиро пишаємося, що маємо честь знати, працювати та спілкуватися з такою талановитою і діяльною науковицею, щирою патріоткою рідної землі, яка всім своїм професійним та людським життям дає приклад відданості справі утвердження української національної ідентичності.

Зичимо дорогій ювілярці міцного здоров'я, тепла рідних та невсипущої енергії для здійснення задумів, нехай настане перемога України!

Колектив ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України

Отримано / Received 14.07.2025

Рекомендовано до друку / Recommended for publishing 04.09.2025